

CENNET: MÜMİNİN DUALARI VE İLAHİ MERHAMET

Bismillâhirrahmânirrahîm.

El-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîne. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'dü:

a. Besmele ve Aile Hayatı: Şeytanın Ortaklığından Korunmak

Fe-kâle resûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem.

إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى حِينَ
يَدْخُلُ وَحِينَ يَطْعَمُ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا
عِشَاءَ هَاهُنَا، وَإِنْ دَخَلَ فَلَمْ يَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ عِنْدَ
دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعِشَاءَ.

İzâ dahale'r-racülü beytehû fe-zekeras-mallahi teâlâ hîne yedhulü ve hîne yat'amü gâle's-şeytânu lâ mebîte leküm ve lâ 'aşâe hâhünâ ve in dehale fe-lem yezkürismallahi

'inde duhûlihî gâle's-şeytânu edraktümü'l-mebîte ve'l- 'aşâe.

Ahmed b. Hanbel, Müslim, Ebû Dâvud ve İbn Mâce ve İbn Hibbân, Câbir radiyallahu anh'den rivayet eylemişler ki, Peygamber sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz hazretleri şöyle buyurmuşlar:

İzâ dahale'r-racülü beytehû. Kişi evine girdiği zaman. Kişi, adam, adam diyor, racül diyor ama kişi diye tercüme etmek daha iyi. Çünkü kadında aynı hükme dahildir. Kadında evine girdiği zaman öyle yapsa öyle olur. Evine girdiği sırada. *Fe-zekerasmallahi teâlâ hîne yedhulü.* İçeri girerken Allah'ın adını ansa. *Bismillâhirrahmânirrahîm* diyerek evine girse, besmele ile kapıdan evine besmele ile girse.

Ve hîne yat'amü. Yemek yerken de besmeleyi çekse. Eve girerken de *Bismillâhirrahmânirrahîm* dedi. Allah'ın adını andı. Yemeği yerken de bu nimetleri bize Allah verdi. *Bismillâhirrahmânirrahîm* falan dedi. Allah'ın adını anarak başladı yemeğini yemeğe. O zaman.

Gâle's-şeytânu. Şeytan der ki;

Lâ mebîte leküm ve lâ ‘aşâe hâhünâ. Ey şeytanın ufakları, avanesi, şeytan taifesi, size bu evde duraklamak, geceleme, yemek yemek imkânı, yatsı yemeği yemek imkânı yok. Hadi buradan kalkın gidelim der.

Biliyorsunuz şeytan bir tane değildir, çoktur. Şeytanın en büyüğü vardır.

مَرَدَةُ الشَّيَاطِينِ

Meredetü’ş- şeyâtîni.

Azılıları, azgınları, irileri vardır. Birde onların emrinde olan ufakları vardır. Şeytan ordu komutanı gibidir. Ötekilerde ordu askeri gibidir. Yani bir sürüdür şeytan.

Kişi evine girdiği sırada, besmeleyi çekip de girer, yemeği yerken, besmeleyi çekip yer, Allah’ı anar, öyle yaparsa bu işleri, o zaman şeytan o evde duramaz, o yemeklerden yiyemez, buradan size geceleme imkânı yok, yemek yeme imkânı yok. Hadi başka yer arayalım diye avanesini, çerisini, askerini, ordusunu, kalabalığını toplayıp, öteki şeytanları meydanları kalkar gider, besmelesiz yere.

Peygamber sallallahu aleyhi vessellem Efendimizin hadîs-i şerîflerinden ve biliyoruz ki Kur'an-ı Kerîm ayetlerinden de; şeytan insanın yediğine içtiğine ortak olur. Onunla beraber yer tabağından, onunla beraber içer bardağından, hortumunu uzatıp besmele çekmezse. Hatta besmelesiz gerdeğe girmişse, besmelesiz olmuşsa çocuğu, o besmelesiz çocukta da ortağı olur ortak olur buyuruyor Peygamber sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz. Yani çocuk şeytanın çocuğu olur aynı zamanda. Bizim Allah razı olsun dedelerimiz, büyüklerimiz çok mübarek insanlarmış.

Düğün dernek, gerdek nasıl olur köylerde?

Yatsı namazını kılarlar, güveyde kılar. Cemaatle güveyi getirirler düğün evine. İmam Efendi elini açar, cemaat âmin der, güveyi evine öyle teslim ederler. Hatta latifeli arkasını yumruklayacağız çabuk gitsin falan diye onunda hikmeti şeyi var, yakınında dururlar falan, oda bir ayağını merdivene koyar, bir taraftan duayı dinler, imam duayı bitirirken yukarı fırlar, fırlamazsa sırtına bir iki yumruk,

cemaatin patlatacağını bilir, âdetin böyle olduğunu, yukarıya öyle çıkar, patır patır patır patır merdivenlerden nefes nefese çıkar.

Evlenmek İslam da Peygamber Efendimizin yoludur sünnetidir. Öyle bekâr kalmak, bekâr yaşamak yok. Evlenmek şeydir, sünnetidir Peygamber Efendimizin. Ben ibadet yapacağım. Kadın ve çocuk belası çekmem. Onlar insanı yoldan sapıtıyor, şaşırıtıyor, başına yük oluyor. Bela oluyor deyip evlenmemek doğru değildir İslam'da.

Hatta geçen günkü hadîs-i şerîfte buyuruyor ki;

Ne oluyor birtakım insanlara ki benim yaptığım bazı şeyleri yapmaktan kendilerini geri çekmeye çalışıyorlar. Dindarlık yapacağız sanarak diye buyuruyor Peygamber Efendimiz. Sonra tabi evlilik hayatı devam eder. Sadece düğün günü değildir. Başka çocukları da olur insanın. 3 çocuk, 5 çocuk, 6 çocuk neyse çocukları da olur. O çocukların olmasında da, besmeleli olmazsa, hatta böyle haylaz, edepsiz, laf dinlemez, anasını babasını üzen, topluma zararlı olan çocuklara eskiden şey derler,

destursuz. Destursuz, besmelesiz derler. Yani bunun anası babası besmele çekmemiş, destur Bismillah dememiş, bu çocuk ondan böyle, ele avuca sığmıyor, laf dinlemiyor, anasına babasına yâre olmuyor, faydalı bir işi ortaya koymuyor falan diye.

Onun için besmele çekeceğiz. Nimetleri bize Allah'ın verdiğini bileceğiz. Allah'ın helal kıldığını helal belleyeceğiz. Hep böyle Allah rızası için yapacağız yaptığımız işi.

Eğer bir adam. *Ve in de hale fe-lem yez-kürismallahi 'inde duhûlihî.* Eve girerken besmele çekmez, pattadak girerse, ya hanım neredesin?

Bilmem ne bir gürültü patırtı. Ya dur bakalım, ayağını bir at içeriye, bir besmele çek. Bangır bangır bağırarak, ya bu kapının önüne bunu niye koydunuz, ben size kaç defa söyledim de işte şu şöyle olmadı mı falan, paldır küldür besmeleyi çekmeden içeri girdi. Şeytan tabi besmeleyi unutturmak için bir yerden fitleme ve pompalama ve kışkırtma yapar. Adam uzaktan eve gelince, onu bir yerinden bir ya-

kalayıp, ayarlayıp, kışkırtabilirse adam burnundan soluyarak eve girer, sağı solu haşlar, eyvah babam geliyor diye çocuklar odalara kaçarlar bilmem ne, somya altına saklanırlar, hanıma bağıırır, çocuklara bağıırır, bir sürü azar gürültü patırtı. E besmelesiz girdi. Şimdi artık seyret filmi sabaha kadar o evde.

O zaman şeytan der ki;

Edraktümü'l-mebîte ve'l-'aşâe.

Tamam. Geceleyecek yeri ve yemek yiyecek yeri buldunuz. Tamam, burası size göre. Toplanın, girin, orada şeytanlar cirit atar. Tabi sadece cirit atmaz, iş görür. Kadın Efendiye bağıırır bu sefer, yav ben anamın evinde babamın evinde ne rahattım ya, evlendim de senin yanına geldim saçımı süpürge yaptım gene yaranamadım. Senin yanında bir güzel gün görmedim Allah bilmem ne falan artık mahlum şeylerden duyduğunuz bildiğiniz şeylerden. Ondan sonra baba solur kızar şey yapar burnundan, çocuklar bu babamızda amma şey ya bilmem ne falan. Hadi fitne, fesat, dedikodu, gürültü, patırtı ev böyle şey olur.

Neden?

Besmelesiz girdi. Şeytandan Allaha sığınılmadı. Besmelesiz yenildi, içildi ondan. İşte bu çeşit manevi şeyleri iyi bilmek lazım ki.

b. Duaların Gücü: Cennette Müminin Ailesiyle Birleşmesi

Müjdeli bir başka hadîs-i şerîf.

إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ الْجَنَّةَ، سَأَلَ عَنْ أَبِيهِ وَزَوْجَتِهِ
وَوَلَدِهِ، فَيُقَالُ: إِنَّهُمْ لَمْ يَبْلُغُوا دَرَجَتَكَ وَعَمَلَكَ،
فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، قَدْ عَمِلْتُ لِي وَلَهُمْ، فَيُؤْمَرُ بِالْحَاقِمِهِمْ

بِهِ.

İzâ dahale'r-racülü'l-cennete se'ele 'an ebeveyhi ve zevcetihî ve veledihî fe-yukâlû in-nehüm lem yeblüğû deraceteke ve 'ameleke fe-yekûlü yâ rabbi kad 'amiltü lî ve lehüm fe-yü'meru bi-ilhâkîhim bi-hî.

İbn Abbâs radiyallahu anhuma'dan İmam Taberânî ve İbn Merdeveyh nakletmişler. İbn Merdeveyh de okunur, İbn Merdûye de okunur.

Kişi cennete girdiği zaman.

İzâ dahale'r-racülü. Adam cennete girdiği zaman diyor. Tabi kadın girdiği zamanda aynı şey olacak.

Se'ele 'an ebeveyhi ve zevcetihi ve veldihî. Cennete girdiği zaman ya benim anam babam nerde?

Diye sorar. Cennete girdi cennetlik muazzam bir sevinç, tariflere sığmayacak bir sürur cennete girince. Ama şıp aklına düşer, benim anam babam nerde?

Ve hanımım nerde?

Zevcetihi. Hanımım nerde?

Diye sorar. Ya bizim hatunda iyiydi, kahrımızı çok çekmişti dünyada iken, beraber bir ömür sürmüştük, hayat arkadaşıydı, iyi günleri kötü günleri beraber yaşadık, bana da çok hizmet etti Allah biliyor, ya evimin direğiymiş, bilmem ne falan.

Bu kadın nerde?

Bizim çocuklar nerde yahu?

Der sorar.

Denilir ki;

*Fe-yukâlü innehüm lem yeblüğû derace-
teke ve ‘ameleke.* Onlar senin derecene yük-
selemediler, sen cenneti kazandın, senin de-
recene onlar yükselemediler ve senin yaptığın
güzel ibadet ve taati yapamadıkları için bu-
rada yoklar.

Onun üzerine der ki;

Fe-yekûlü.

Yâ Rabbi!

*Fe-yekûlü yâ rabbi kad ‘amiltü lâ ve le-
hüm.*

Yâ Rabbi! Ben dünyada iken bu ibadetleri
kendim içinde yaptım, onlara da dua ettim,
onlar içinde yaptım.

Yâ Rabbi! Çoluk çocuğumu koru kurtar.

Yâ Rabbi! Hanımımı sağlık afiyet ver. Sa-
adet, selamet ver.

Yâ Rabbi! Anama babama rahmeyle.

Onlar içinde çalıştım, amel ettim der.

O zaman ne olur?

Fe-yü'meru bi-ilhâkîhim bi-hî.

Allah tarafından, bu cennetliğin istediği, ana baba, hanım, çoluk çocuğu, onun yanına ilhâk olunur, getirilir. Bir cennetliğin kaç kişiye faydası vardır. Burada onu söylemiyor. Tabi cehennemi hak etmiş kimselerin de kurtulması var şefaate. Cehenneme girmiş kimselerinde kurtulması var, o da olabilir, o da olabilir. Cennette de dereceler farklı olduğu için yanında olamamışta olabilir. Aşağılarda kalmış olabilir. Cennetin en yüksek makâmı Makâm-ı Mahmûd'dur. O da Resûlullahın makamıdır. Bir tekdir o makam. Cennetin en yüksek makamı Resûlullahın makamıdır, rütbesidir, en yüksek rütbe odur. Peygamber Efendimiz o makamın sahibidir. Sahibül Makâm-ı Mahmûd. Ondan sonra derece derece insanlar fark eder işte. Eşi, dostu, edindiği Müslüman kardeşleri çok olan çoğaldıkça derecesi yükselir.

Sonra cennette derecesinin yükselmesi için derler ki; Kur'an oku bakalım. O da okur.

Her bildiği, okuduğu âyetle bir derece yükselir, bir derece yükselir. Bildiđi âyet sayısınca yukarıya çıkar. En yukarıya çıkar.

Cennetin dereceleri, Kur'an-ı Kerim'in ayetleri ile ilgilidir. Yaptığı amellerle ilgilidir. Ve cennetteki giyimler, hadîs-i şerîflerden bize bildirildiğine göre, duyduğumuza göre, duymasına duyduk, Allah görmesini de göster-sin. Elbiseleri de, cennet libasları da farklıdır. Hem de uzaktan görünüşünden elbiseleri farklılığından adamın mübarekliği derecesinin yüksekliği anlaşılır. Hatta karşıdan bir tanıdığının geldiğini görür kişi, oo bakar ki, ne rütbe ne makam ne elbiseler neler neler neler. Yani üzerindeki giyimden bunun paşalar paşası olduğu belli. Çok cennet libasları çok çok hasna, çok müstesna, çok güzel. O zaman adamın yüreği bir cız eder. Ya onun elbiseleri ne kadar güzel, benim ki o kadar değil falan diye. Şöyle bir aklına gelir. Cennette mahzun olmadığı için, mahzun olmak olmadığı için,

لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

*Lâ havfün ‘aleyhim ve lâ hüm yahzenûn.*¹

Cennette korkmak yok, korkuya düşmek, korkulacak şeyle karşılaşmak yok, mahsun olmak üzülmede yok. Üzülmesin diye Cenâb-ı Hak, o adam, o paşalar paşası, rütbesi yüksek mübarek, yanına yaklaşırken bunun elbiselerini değiştirir, aynen onun elbiseleri haline getirtir üzerinde, mahzun olmasın diye. Rütbesi o kadar değil. Amma ona da paşa elbiseleri, paşalar paşası elbisesi hemen üzerindeki elbiseler değiştirilir. Kul mahsun olmasın diye. Çünkü cennette mahsun olmak yoktur. Cennetin ahalisinin hepsi âlâ insanlardır ama rütbeleleri farklıdır. Birisinin yüksektir, birisinin aşağıdadır. Hepsi iyidir. Cennette alçak insan yoktur diyor Peygamber Efendimiz. Ama rütbelelerin yükseği, alçağı vardır. Daha aşağısı daha aşağısı vardır.

Hatta Kur’an-ı Kerîm’de de buyuruluyor ki,

¹ 10/Yunus, 62. Bk. 2/Bakara, 38, 62, 112, 262, 274, 277; 3/Âl-i İmrân, 170; 5/Mâide, 69; 6/En’âm, 48; 7/A’râf, 35; 46/Ahkâf, 13.

الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ

شَيْءٍ

*Elhaknâ bi-him zürriyyetehüm ve mâ eletnâhüm min ‘amelihim min şey’in.*²

Cennet ehline zürriyetlerini evlad u iyalini de ilhak ederiz.

Neden?

Mahsun olmasın diye hatırına gelecek. Hatırına gelecek, mahsun olmasın diye. Buna mukabil eğer cehennemlikse babası anası, Allah etmesin, Allah saklasın. Karısı mesela, Nuh aleyhisselam’la, Lût aleyhisselam’ın karısı müşrik idiler.

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَاتِ نُوحٍ وَأَمْرَأَاتِ

لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ

فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ

ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ ﴿١٠﴾

² 52/Tûr, 21.

*Daraballâhu meselen lillezîne keferu'm-raete nûhin ve'm-raete lûtin. Kânetâ tahte 'abdeyni min 'ibâdinâ sâlihayni fe-hânetâhümâ fe-lem yuğniyâ 'anhümâ minallâhi şey'en ve kîle'd-hula'n-nâra me'a'd-dâhilîne.*³

Bu iki kadın, iki mübarek Salîh Peygamberin hanımı oldukları halde, onlara hıyanet ettiklerinden, mümin olamadıklarından, cehenneme girenlerle beraber, hadi bakalım sizde tıklılın cehenneme diye emrolunacak, cehenneme atılacak.

Şimdi mahşer yerinde, cennete girmeden, hadîs-i şerîflerde bildiriyor Peygamber sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz. Kişi babasını görür, karşıda. Zebaniler yakalamışlar cehenneme götürüyorlar. Babası iyi bir adam değil. Cehenneme götürüyorlar.

Yâ Rabbi! Bu benim babam. Telaşlanır böyle.

³ 66/Tahrim, 10.

Babam babam Yâ Rabbi! Aman Yâ Rabbi!
Babamı kurtar Yâ Rabbi!

Der, der böyle.

Denilir ki;

O cenneti kazanamadı. Yani şey vaziyeti kötü onun.

Ya Rabbi! Ama babam bilmem ne der. Böyle elinden tutup kendi tarafına çekmeye çalışırken. Allahu Teâlâ hazretleri onun suretini kötü bir surete döndürür, kokusunu da çok pis bir kokuya döndürür. O zaman babasını neyse o kurtarmak istediği kimseyi, pis kokusundan, pis suretinden dolayı şey yapar, alır götürürler. Yani müşrikse, cehennemi hak etmişse, böyle Allah kokusunu ve şeklini değiştirerekte gönlünden çıkarttırıyor.

Mühim olan mümin olarak yaşamak, mümin olarak ölmektir. Yoksa tabi o zaman ettiğini bulacak.

Allah lütfuyla muamele eylesin bizlere.

c. Mescitte Namaz Niyetiyle Beklemenin Bereketi ve Meleklerin Rahmeti

إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ، كَانَ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَتْ
الصَّلَاةُ تَحْبِسُهُ. وَالْمَلَائِكَةُ يُصَلُّونَ عَلَى أَحَدِكُمْ مَا
دَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ، يَقُولُونَ: اللَّهُمَّ
ارْحَمْهُ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيْهِ. مَا لَمْ يُؤْذِ فِيهِ، مَا لَمْ يُحْدِثْ

فِيهِ.

İzâ dahale ehadükümü'l-mescide kâne fî salâtin mâ kâneti's-salâtü tahbisühü ve'l-melâiketü yüsallûne 'âlâ ehadiküm mâ dâme fî meclisihillezî sallâ fî-hi yekûlûne Allâhummerhamhü Allahumme tüb 'aleyhi mâ lem yü'zi fî-hi mâ lem yuhdis fî-hi.

Ebû Hüreyre radiyallahu anh'den rivayet olunmuş bu sohbetimin sonuncu hadîs-i şerîfi.

Bu da bir bakıma bize bazı tembihatta bulunuyor, bir bakıma da bizim için bir müjde.

İzâ dahale ehadükümü'l-mescide. Sizden biriniz namazgâha, mescide girdimi, mescide girdimi, girdiği zaman.

Kâne fî salâtin. Namazdaymış gibi olur. Namazdaymış gibi sevaplar yazılmaya başlanır. Allahu Ekber demişte namaza durmuş gibi olur. Mescidin kapısından girdiği zaman, daha namaza başlamadı. Mescidin içine girdiği zaman, namazdaymış gibi olur, namazda olur.

Mâ kâneti's-salâtü tahbisühû. Namaz kılmak fikri, onu mescide bulundurduğu müddet zarfında, hep o sevabı alır. Ama maksadı namaz kılmak değilse, pabuç çalmaksa veyahut bir adamı görüpte ondan bir şey istemekse veya şuyusa buysa, yani namaz kılmaktan başka amaçla bekliyorsa, o zaman öyle değil. Namaz kılmak amaçlıysa, mescitte bulunduğu esnada hep namazdaymış kadar çok muazzam çok sevap almak durumundadır, devam eder sevap alması böyle.

Ve'l-melâiketü yüsallûne 'alâ ehadiküm mâ dâme fî meclisihillezî sallâ fî-hi yekûlûne.

Ve'l-melâikeh. Sizden birinize, namaz kıldığı yerde, durduğu müddetçe dua eder dururlar. Hem namaz kılıyormuş gibi sevap yazılır. Hem de melekler o namaz kıldığı yerde oturduğu müddetçe ona dua ederler dururlar.

Nasıl dua ederler?

Derler ki;

Allâhummerhamhü. Yâ Rabbi! Bu kuluna rahmeyle. Acı bu kuluna, rahmetine, mağfiretine mazhar eyle bu kulunu Ya Rabbi derler.

Allahumme tûb 'aleyhi. Ya Rabbi bu kuluna tevbe ver. Teveccüh eyle. Lütfunla teveccüh eyle der. Biliyorsunuz meleklerin duası çok önemlidir. Musa aleyhisselam Firavuna beddua etti. Meleklerde âmin dediler. Peygamberin bedduası, meleklerin âmini ile bedduasıyla, Firavun o kadar ordusuyla, saltanatıyla, devlet başkanlığı ile mahvoldu. Çok önemli. Meleklerin duasına da mazhar oluyor, mescitte bulunan kimse. Amma. *Mâ lem yü'zi fî-hi.* Orada eza vermediği müddetçe. Etrafına üzüntü, sıkıntı, eza vermediği müddetçe.

Mâ lem yuhdis fî-hi. Mescitte abdestini kaçırmadığı müddetçe. Abdestsizse, gidip abdest alacak. Yani abdesti kaçmışsa, kanadı, burnu kanadı bilmem ne falan, o zaman kesiyor şeyler, yani abdestli ise. Bir okuyuşa göre malayani konuşmadığı müddetçe. Çünkü kimisi ya Ahmed ne haber ya, hoş geldin ya.

Sarı öküz ne oldu?

Bilmem benekli inek yavruladı mı?

Bu sene kaç çuval buğday?

Ya burası kahve mi?

Ne oluyor?

Dünya işini orda konuşuyor.

Veyahut ey, ey ahali! Yav benim kuzu kayboldu, gören var mı?

Mescit ilan yeri mi?

Sevabı kaçır. Hatta birisi böyle bir şeyini kaybettiğini söylemiş, gören var mı, bulan var mı?

Deyince Allah buldurmasın demiş Peygamber Efendimiz. Çünkü mescit Allah'ın evidir. Oyuncak değil, ciddi bir yerdir. Temiz olacak, konu malayani konuşulmayacak, vaaz konuşulur, ibadetten taatten hayırdan konuşulur, abdestli bulunacak. Âdâbına riayet edilecek. Riayet edilmezse sevap o zaman kaçıyor.

Cuma günü, imam minbere çıktımı, hutbe okumaya başladı mı konuşmayacak. Yanındaki sus konuşma bak Cuma günü konuşmak yasaktır, bilmem günahdır derse, kendisi bile Cumanın sevabı kaçır. Konuşmayacak. Çünkü kural bu. Hikmeti herkes bir laf söylese camideki uğultudan ne imamın sözü duyulur, ne vaizin sözü. Susacak, can kulağı ile dinleyecek. Öyle yanındakiyle sohbet ediyor vs. Ya hoca iyi söyledi bak. Aynen benimde başıma böyle geldi kardeşim, şöyle oldu böyle oldu. Sen tamam onu dışarda anlat. Burada şimdi doğru düzgün dinle şu hocayı. Sen kendi arandaki konuşmayı sonra şey yap. Adamında dikkati dağılıyor vaizin veya hatibin, ne oluyor bilmem ne falan diye. Herkes bir tarafta bir köşeye çekilmiş ikili üçlü konuşuyorlar, olmaz. Kimseyi ezalandırmamak şartıyla.

Şimdi ezalandırmak, birisini ezalandırmak mescitte nasıl olur?

Erzurum da giydiği yün çorabı, İstanbul'a kadar giyiyor çıkartmıyor, ondan sonra İstanbul'da geliyor, çorabı da kıymetli, pabucunun oraya koymuyor, oturuyor senin önüne. Sen bir

secde ediyorsun bir ayılıyorsun bir bayılıyor-
sun, bir kalkıyorsun bir daha secde ettiğin za-
man gene bu adamın çorabının yakınına secde
edeceğim diye yüreğin miden bir kabarıyor,
bir iniyor, bir ağzına geliyor bir gidiyor falan,
bu bir ezalandırmadır.

Soğan sarımsak yemiş, tamam evde işti-
halı, hoşuna gittiği bir yemek, ooh terbiyesini
de yapmış soğanlı sarımsaklı, iyi güzel ama
sana tatlı gelen o sarımsak soğan kokusu mes-
citte yanındakini öyle üzerki illallah dedirtir.
Bu konulu şeyleri, böyle eza veren kokulu şey-
leri yiyenler mescidimize gelmesin buyurmuş
Peygamber Efendimiz.

Bu ne demek?

Yani o koku varken gelmesin demek. Ya
namazdan sonra yesin falan, o kokuyla etrafı
ezalandırmasın. Ya da ayağıyla oturuşuyla bil-
mem nesiyle ezalandırır. Öyle sıkıntı verir. Çe-
şitli şekillerde ezalandırmalar olabilir. O eza-
landırma olmayacak, üzme, can sıkma, taciz
etme olmayacak. Birde abdestli olacak ya da
böyle boş kelam konuşmayacak. O zaman na-
mazdaymış gibi olur.

Şimdi biz buraya kaçta geldik?

Şu vakitte geldik.

Kaçta kadar sürdü?

Tatil diye hocamız birazda vaazı uzattı, uzun sürdü, tamam, burada hep namazdaymış gibi bu kadar uzun zaman namaz kılan yoktur içimizde. Eskilerden varmıştır da, duyuyoruz kitaplarda. 100 rekât namaz kılmadan dükkânı açmazmış mübarek. Allahu Ekber. Sabah namazına gidiyor, dükkânının perdesi kapalı, içerde 100 rekâtı kılmadan açmıyor perdeyi. Böyle mübarekler varmış. Ama biz 2 rekâtı 4 rekâtı zor kılıyoruz. Ondan sonra pabucunu kapam merdivenlerden patır patır iniyor, kapının dangırt kapandığını buradan duyuyoruz. Birisi gitti tamam. Hem gelişi göstertiyor kapının bizim dangırtısı aşağıdaki, ayarsız, sürtünüyor şeye kilit kısmı, dangırt bir cemaat geldi, bir müjde. Namaz kılınmışsa tamam dangırt tamam birisi firar etti arka kapıdan, hemen belli oluyor.

Allahu Teâlâ hazretleri ibadetleri âşk ile şevk ile severek gönül hoşluğu ile yapmayı na-

sip etsin. Namaz müminin miracı. Allah'ın divanına çıkıyor, huzuruna çıkıyor. Cenâb-ı Hak gel kulum diyor, teveccüh ediyor, Cenâbı Hak'ın teveccüh ettiği şey. Melekler iki tarafa diziliyor. Yani böyle bir merasim salonuna girmişte iki tarafta herkes böyle hürmetkâr vaziyette durmuş gibi, Cenâb-ı Rabbul izzetin huzuruna giriyor, namazda insan. Tariflere sığmaz bir muazzam iş bu namaz. O kadar sevaplı. Amma biz bu namaza alıştığımız için, birde analarımızın babalarımızın zoruyla, zorla kılınan bir yapılan bir iş olduğundan, tadını alamamışız.

Annelerin babaların namazı çocuklarına bir yolla sevdirmesi lazım. Ne yapacaksa yapacak. Nasıl edecekse edecek. Bazı çocuk anasını babasını kaldırıyor. Kalk namaza camiye gidelim diyor. Küçük çocuk bile, altına bez bağlı çocuk bile, biz namaz kılarken geliyor arkasını kaldırıp başını yere şey yapıp secde ediyor. Sen dur bakalım, senin namaz kılacak halin yok, altındaki bezin çişli, ama olsun anasından babasından ne gördüyse onu yapıyor. Ne görürse onu yapar. Sen yapacaksın ki oda yap-sın.

Demek ki ilk önce senin örnek olman önemli.

Birde bu namazın ciddiyetine alıştıracacağız. Sağa dönülmez, sola dönülmez, arkaya bakılmaz, yandaki arkadaşın ayağına basılmaz, dirseklenmez, gülünmez vs. E bunları öğreteceğiz. Aman evladım öyle yapmazsan sana şunu alacağım, bunu alacağım vs.vs. siyaset kullanacağız.

Evlatlarımızı iyi Müslüman yetiştirmek için muazzam bir siyaset kullanmamız lazım. Muazzam masraflar yapacağız. Evladımız iyi Müslüman olsun diye. Yeter ki iyi Müslüman olsun diye. Evladımız günaha batmasın diye, her türlü tedbiri alacağız, namazsız niyazsız, ibadetsiz kalmasın diye küçükten başlayacağız. Çocuğun terbiyesi taaa gerdekten başlıyor. Hayır, taaa hanımın eşin seçildiği zamandan başlıyor. Sen barda, pavyonda tanıdığın birisini eş olarak seçersen.

Ört ki ölem

Ben gayrı nidem

Öl ki ölem.

Çünkü o kadın analık bilmez ki. Benim Anadolu'nun mübarek terbiyeli İslam terbiyesi almış hatunlarından alsana. Gider bir İngiliz kızı ile evlenir. Bunlar fettan, bunlar açığöz, bunlar usta, bunlar mektepte talim görüyorlar, her yerde talim görüyorlar, örümcek sinek yakalar gibi yakalarlar bunlar. E evlenirler tamam. Anası babası yapma evladım, etme yavrum, eyleme, ben sana bir Anadolu'dan işte gidelim memleketten bir eş bulayım. Ya bırak ya oradan kız mı alınır. Bunlara baksana, oynak, parlak vs. bilmem ne falan, beğenmez bizim başörtülülere. Giyinmesini bilmiyor, süslenmesini bilmiyor, şuna baksana ışıllı ışıllı pırıl pırıl her görenin iştahı açılıyor, bilmem ne falan, evlenir. Anası babası ağlar, üzülür, muhalefet bilmem ne falan, bir zaman gelir kadın alır başını gider. Kapat çocuğunu kaçar gider. Misalleri var. Arkadaşlarımdan çocuklarından evlendi. Şimdi kadın bıraktı, çocuğu da aldı gitti. Bunlara öyle taktik mi veriyorlar?

Oda olabilir. Evlenin bunlardan birileriyle, alın çocuğu, sonra getirin kiliseye, teslim edin, hazır üretim, bedava, ondan sonra biz

onu nasıl olsa adam ederiz. Papazlar, rahibeler geçeriz, eğeler, törpüler, testereler, baltalar, keseriz, biçeriz, törpüleriz, eğeriz, benzetiriz kendimize. Sen al bir tane getir. Rahibe bile yaparız, rahib bile yaparız derler. Bizimkilerin mübarek zürriyetleri geçer karşı tarafa. Devşirme. Bunları bilmiyor millet. Gençler hiç bilmiyor. Gösterişe kapılıyor. Ondan sonra anasını, babasını, kendisini, dünyasını, ahiretini yakıyor.

Allah bize evlatlarımızı güzel yetiştirmeyi nasip etsin. Güzeli sevdirmeyi doğruyu öğretmeyi nasip etsin. Kendimizin iyi Müslüman olmamızı nasip etsin. Evlatlarımızı da iyi Müslüman yetiştirmeyi nasip etsin.

Bi-hürmeti ismihi'l-a'zâm ve bi-hürmeti esmâihi'l-hüsnâ ve bi-hürmeti nebiyyihi'l-ekrem ve habîbihi Muhammedini'l Mustafa ve bi-hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtîha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)



SERVER
Kürsü